

Glad za riječima

Tamo gdje živim grmlje postaje zeleno krajem travnja ili početkom svibnja i uskoro se u grmlje naseljavaju kukuljice leptira. Izgledaju poput hrpe šarenog pamuka ili šarenih lizalica koje proždiru list za listom dok se grmlje ne rascvjeta. Kada se razviju, leptiri odlete, ali grmlje nije uništeno. Kako se bliži ljeto, ono postaje sve zelenije.

Ova slika opisuje i pisce, pjesnike. I oni su pojedeni, isušeni. Njihove priče i pjesme, kad ih napišu i završe, odlete, povuku se u knjige tražeći svoju publiku. To se događa uvijek iznova.

A što se događa s tim pjesmama i pričama?

Poznajem dječaka koji je morao na operaciju oka. Nakon operacije dva je tjedna morao ležati samo na desnoj strani, a mjesec dana nakon operacije nije smio ništa čitati. Kad je napokon nakon mjesec dana primio knjigu u ruke, osjećao se kao da žlicom vadi riječi iz velike zdjele. Kao da jede riječi.

A poznajem i djevojčicu koja je odrasla i postala učiteljica. Jednom mi je rekla: „Djeca kojoj roditelji nisu čitali, osiromašena su!”

Riječi priča i pjesama su hrana. Ne hrana koja hrani tijelo i koja će popuniti prazan želudac, već hrana za dušu.

Kada je dijete gladno ili žedno, želudac mu se steže i usta postaju suha. Traži nešto za jelo, komad kruha, zdjelicu riže ili kukuruza, ribu ili bananu. Što gladnija djeca odrastaju, njihova pažnja na svijet oko njih je manja. Postaju slijepi i ne vide ništa oko sebe, osim hrane koja im je potrebna da budu siti.

Glad za riječima iskazuje se različito: sjetom, zaboravnošću i ohološću. Ljudi koji pate od takve vrste gladi ne shvaćaju da se

njihove duše tresu od hladnoće, da hodaju uokolo ne primjećujući ništa oko sebe. Dio njihovog svijeta bježi od njih samih, a da oni toga nisu svjesni.

Ova vrsta gladi postoji u poeziji i pričama.

Ali, ima li nade za one koji se nikada nisu prepustili riječima da će ikada zadovoljiti tu glad?

Ima. Dječak čita svaki dan. Djevojčica koja je postala učiteljica čita priče svojim učenicima. Svakog petka, svaki tjedan. Ako ikada zaboravi, djeca će je zasigurno podsjetiti.

A što je s piscima, pjesnicima? Kako ljeta dolazi, ponovno će postati zeleni. I opet će ih proždrijeti njihove priče i pjesme koje će napisati, a zatim odletjeti u svim smjerovima. Opet i opet.

Peter Svetina

Prijevod s engleskog: Kristina Prilika